

ЗРЕЊАНИНСКА САВРЕМЕНА ГАЛЕРИЈА ОТВОРИЛА ДРУГИ ЈУГОСЛОВЕНСКИ БИЈЕНАЛЕ „ПРЕДЕО КАО ПОВОД, ПРОСТОР КАО ИСХОДИШТЕ“

Ликовно истраживање простора

- Селектори Бијенала одабрали су радове 50 југословенских аутора са намером да њихов критички избор презентује карактеристично и најактуелније у ликовним истраживањима предела и простора, не заобилазећи ни оно што се дешава ван слике као класичног медија

БИО ЈЕ ТО свакако ликовни догађај сезоне; осмисливши и покренувши пре две године манифестацију (замисљену као бијенале) „Предео као повод, простор

КАКО ЈЕ РОЂЕН БИЈЕНАЛЕ

Бијенале „Предео као повод, простор као исходиште“ доживљава своје друго југословенско издање, но њему је пре девет година претходила такође значајна југословенска манифестација „Југословенски пејсаж“. То значи да се ова средина рано укључила у токове југословенског ликовног стваралаштва пратећи га и презентујући и својим изложбеним активностима.

Но, док су „Југословенски пејсаж“ и први Бијенале селектори везујући се за тематско одређивање и бирајући у оквиру њега ауторе и дела из домена мање — више класичних изражајних средстава, настојећи да при томе одрже и делимичан републичко-покрајински паритет, Савремена галерија као организатор и селектори поделили су се да други Бијенале „Предео као повод, простор као исходиште“ учине што савременијим...

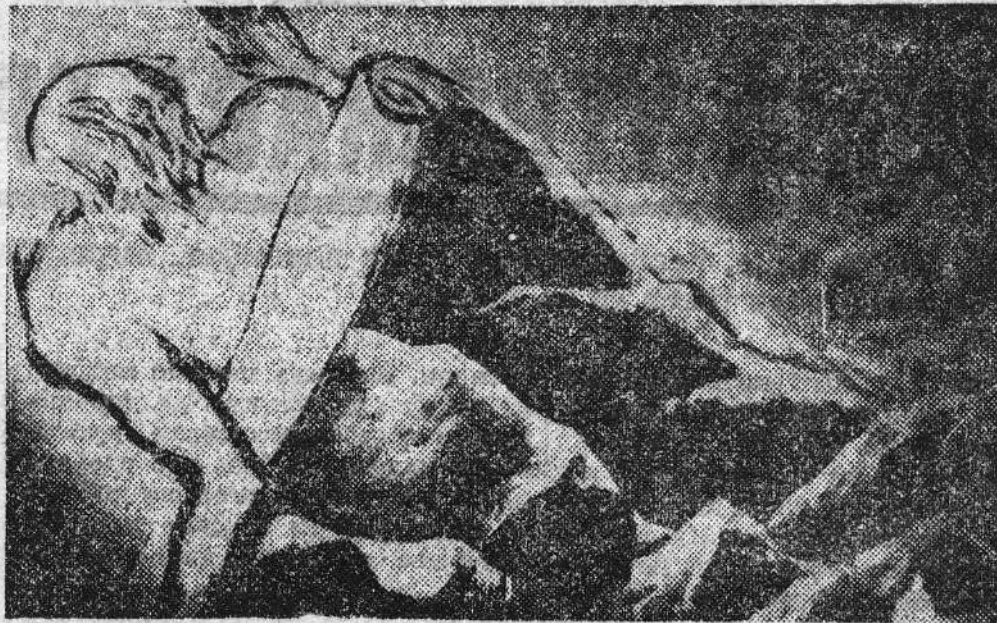

Са отварања Бијенала у Народној музеју

ликовних медија. Критички избор селектора презентовао је дела 50 аутора из целе земље, настојећи да направи пресек најактуелнијег у правцима и ликовним концепцијама код нас и у свету, напушта-

(Наставак на 5. страни)

као исходиште“, Савремена галерија у Зрењанину је овогодишњу, другу, изложбу отворену у недељу, допунила истраживањима која се дешавају и ван класичних

Осликани ходник у Улици Маршала Тита

Ликовно истраживање простора

(Наставак са 1. стране)

јући републичкопокрајинске кључеве и ослањајући се на естетска мерила.

Отварајући Бијенале у Народном музеју, где је смештена класична изложба, Ђорђе Јовић, ликовни критичар из Новог Сада, нагласио је, између осталог, да је „често помињана деметрополизација културе активношћу зрењанинске Галерије имала значајног зачетника и саговорника“. — Делатна активности у том смеру изнедрила је извесну уравнотеженост уметничких манифестација, по чему је Војводина специфична: Сомбор, Суботица, Сремска Митровица, Зрењанин и Панчево и њихове уметничке манифестације су чиниоци разуђености и те уравнотежености...

Бијенале је то посведочило, на рочито својим другим делом, оним ван простора слике, који до сада у овој средини нисмо имали прилике да видимо. Наиме, као учесници Бијенала чланови београдске групе Алтер Имаго оставили су граду у трајно власништво своје мурале на зидовима ходника у Маршала Тита 17, у недирнутом амбијенту запуштеног хаустора и, за отварање, употпуњеног упућеним бакљама. А у Дому младости одвијале су се ликовне приредбе — у ликовном језику то је перформанс. Како је перформансу тесно у ликовној „класици“, и по дразумева и потирање границе између уметничког чина и профане стварности, тамо се у недељу до-

гађало једно „право“ зазиђивање човека у бетонске блокове, једна вежба из неке од источњачких школа борилачких вештина уз врло напоран звук од 4.500 херца, затим бушење балона пуних воде помоћу виљушке, а изложена је и врло богата збирка подсетника, рачуна и спискова (какви се код куће праве за свакодневне набавке) који упозоравају да и одлазак на пијацу ради куповине парадајза може бити перформанс, ако се тако схвати. Све се то дешавало уз пуну академску озбиљност примерену ликовним храмовима, а колико је ту уметности и зашто, проценили су и процењивале ликовни критичари и историчари уметности. Они су, уосталом, свој избор за овогодишњи Бијенале пропратили (у својству селектора и Уметничког савета Бијенала: А. Басин, М. Хусеџиновић, Ђ. Јовић, З. Рус, И. Суботић и В. Васев Димеска), студијским текстовима у каталогу.

За публику, навикнуту углавном на галеријски ликовни свет, овакав Бијенале, међутим, донео је нова (и разноврсна) искуства. Трансавангардна истраживања, и кад су у свету била у пуној експанзији нису у својим радикалним видовима свраћала у ове крајеве. Сад видесмо и перформанс. Од њега је још остала гомила бетонских блокова пред Домом младости, али осликани ходник у Улици Маршала Тита и изложбу у Народном музеју свакако треба посетити.

Љ. Баиловић